

دوران تربیت دچار مشکلات روحی و روانی خواهند شد و تاثیر آن در مدیریت بعدی جامعه مشهود خواهد بود.»

۱۲ اسفند ۶۴ سمینار دو روزه «نقش زن در جامعه» به مناسبت روز زن در دانشگاه تربیت معلم برگزار شد. حجت الاسلام قربانعلی دری نجف آبادی طی سخنانی خطاب به مدعوین گفت «اگر این سه گروه منافق، کسانی که در قلبشان مرض هست، آنهایی که شایعه پراکنی می کنند، و اراذل و اوباش که دنبال فساد می گردند دست برندارند آنوقت مسأله مواخذه شدیدتر است و انتقام و قهر و غضب الهی در پیش است. خلاصه این که خواهران محترم ما باید در جبهه های مختلفی با دشمن مبارزه کنند. مبارزه با بدحجابی، بی حجابی و فساد و فحشا و غرب زدگی و اجازه ندهند زن را به ابتذال بکشند و مقام و موقعیت و عظمت و قداست و شرافت وی را به سادگی از ما بربایند و به این طریق هم به کانون مقدس خانواده ضربه بزنند و هم به جامعه. امیدواریم خواهران دانا و با کمال و با فضیلت بتوانند در همه این جبهه ها در راه رضای خدا و انجام وظیفه قدمهای خیری بردارند.»

آیت الله خمینی بمناسبت روز زن خطاب به زنان ایرانی گفت «اگر شما روز زن را پذیرفتید، این به عهده شما خیلی مسائل را می آورد... روز تولد این حضرت، زهد و تقوی و همه چیزهایی که داشته است و عفاف که او داشته است و همه چیز، شما باید اگر پذیرا شدید آنها را تبعیت کنید و اگر تبعیت نکردید بدانید که شما داخل در روز زن نیستید... هم در میدان تحصیل که یکی از امور مهم است مجاهده کنید و هم در میدان دفاع اسلام. یکی از مهماتی است که بر هر مردی، بر هر زنی، بر هر کوچک و بزرگی جزو واجبات است، دفاع از اسلام، دفاع از کشور اسلامی است. احدی از اشخاصی که در اسلام زندگی کرده اند و مسلم هستند در این جهت خلاف ندارند که این واجب است. اون چیزی که محل حرف است، قضیه محل صحبت است، جهاد اولی است. اون بر زن واجب نیست. اما دفاع از کشور خودش و اسلام بر همه واجب است. اگر دفاع بر همه واجب شد، مقدمات دفاع هم باید عمل شود. یاد گرفتن انواع نظامی بودن برای آنهایی که ممکن است، واجب است. البته در اون محیطی که

شما تعلیم نظامی می بینید، باید محیط صحیحی باشد. محیط اسلامی باشد. همه جهات عفاف محفوظ باشد. همه جهات اسلامی محفوظ باشد... اهمیت دفاع زنان دوچندان ارج دارد. فرض کنید در محلی که محل جنگ است اگر یک عده زن وارد بشوند، علاوه بر اینکه خودشان جنگ می کنند، مردها را که احساسی دارند نسبت به زنها، حساسیتی دارند نسبت به زنها، مردها را می بایست قوه شان را دوچندان می کند.»

۱۳ اسفند ۶۴ زهرا رهنورد، نویسنده و همسر نخست وزیر، در یک مصاحبه مطبوعاتی در دهلی نو در جواب به سؤال خبرنگاران در مورد شرکت زنان در جنگ چنین گفت «در اسلام به زنان اجازه حمله تهاجمی داده نشده است، لیکن می توانند در دفاع از کشور بجنگند. با وجودی که زنان مستقیماً در جنگ شرکت نمی کنند، لیکن در زمینه های مربوط به آن نظیر تهیه لباس و کمک به مجروحین جنگی همکاری دارند.»

۱۳ اسفند ۶۴ سپاه پاسداران طی اعلامیه ای «در پی فرمایشات رهبر کبیر انقلاب مبنی بر مهیا بودن تمامی اقشار ملت جهت دفاع از کشور و انقلاب»، آمادگی خود را برای «فراهم آوردن امکانات لازم جهت آموزش نظامی خواهران داوطلب اعلام کرد.»

۱۷ اسفند ۶۴ گروه های مختلف زنان ایرانی در خارج از کشور مراسم جشن به مناسبت روز جهانی زن برگزار کردند. همچنین، مجالس بحث و سخنرانی نیز در مورد موقعیت زنان در جمهوری اسلامی از جانب زنان و گروه های سیاسی برگزار شد. نشریات اپوزیسیون روز جهانی زن را به زنان ایرانی تبریک گفتند.

۲۲ اسفند ۶۴ زهرا رهنورد و خانم حدیدچی (دباغ) که از سوی جمهوری اسلامی به منظور بزرگداشت روز زن به هند، پاکستان و ترکیه سفر کرده بودند نتایج این مسافرتها را در مصاحبه رادیو تلویزیونی تشریح کردند. خانم دباغ در مورد زنان ترکیه گفت «ما در پایان سفر به این نتیجه رسیدیم که زنان مسلمان ترکیه از جزیی ترین مسائل اسلام بی اطلاع هستند. من احساس می کنم که ما در حق زنان مسلمان جهان ظلم کرده و تا کنون نسبت به آنها بی تفاوت بوده ایم. من پیشنهاد می کنم این گونه

سفرها فقط به مناسبت روزهای زن صورت نگیرد، بلکه بطور مستمر و در زمانهای مختلف انجام گیرد و حتی همراه هیأت‌های سیاسی - اقتصادی، خواهرانی نیز اعزام شوند تا بتوانند پیام انقلاب را به زنان آزاده جهان برسانند.»

۲۴ اسفند ۶۴ حجت الاسلام خامنه‌ای رئیس جمهور در نماز جمعه در تجلیل از مادران انقلابی گفت «مادری که حاضر نیست خاری به پای فرزندش برود اینطور می‌آید و فرزندش را می‌فرستد به کام جبهه‌های جنگ برای اینکه برود در راه خدا مبارزه و مجاهدت کند. اینها هستند زنهای ما، این را می‌گویند ترقی و تعالی زن، زنی که حاضر است برای آرمانهای انقلابی و ایمانش اینقدر فداکاری کند. آیا این زن در اوج عظمت و آزادی است و یا آن زنی که تمام سعی و تلاشش این است که خود را به صورت یک کالای پر زر و زیور و در اختیار چشمهای حریص و دستهای حریص بگذارد؟»

۲۴ اسفند ۶۴ واحد «خواهران» بسیج مستضعفین سپاه پاسداران، آمادگی خود را برای دادن آموزشهای نظامی به زنان «انقلابی و متعهد کشورمان» اعلام کرد.

۲۴ اسفند ۶۴ تظاهرات زنان به مناسبت دو هزارمین روز آغاز جنگ در مسیر دانشگاه تهران انجام گردید: «گروههایی از خواهران حزب الله با حمل سلاحهای انفرادی و پلاکاردهایی مبنی بر حمایت از رزمندگان سلحشور اسلام، عزم راسخ خود را در پشتیبانی از برادران خود در جبهه‌های نبرد حق و باطل اعلام کردند. گروهانهای تجهیز شده خواهران بسیجی در حالی که سلاح بردوش و کفن برتن داشتند، با سر دادن شعار «قسم به سرور زنان فاطمه، نداریم از کشته شدن واهمه» در صفوف منظم در خیابانهای تهران رژه رفتند.»

۲۵ فروردین ۶۵ آمار مقایسه‌ای و بزرگیهای ازدواج در ایران در طی ۳۰ سال اخیر از سوی مرکز آمار ایران منتشر شد. طبق این آمار، در سال ۱۳۵۵ حدود ۹۸/۸ درصد از مردان و ۹۹/۲ درصد از زنان کشور پیش از سن پنجاه سالگی ازدواج کرده‌اند. درصد ازدواج در میان زنان روستایی نیم درصد بیشتر از زنان شهری بوده است. عمومیت ازدواج در گروه سنی ۱۵-۱۹ ساله در سال ۵۵ در کشور برای مردان ۶/۵ درصد و برای زنان

۳/۳۴ درصد بوده است. مقایسه در سرشماری سالهای ۳۵، ۴۵، و ۵۵ کشور نشانگر این است که متوسط سن اولین ازدواج مردان در سال ۵۵ نسبت به سالهای ۳۵ و ۴۵ کاهش داشته در حالی که متوسط سن در اولین ازدواج زنان در سال ۵۵ نسبت به سالهای ۳۵ و ۴۵ افزایش داشته است.

۲۷ فروردین ۶۵ نحوه آموزش نظامی زنان توسط مسئول بسیج خواهران سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعلام شد. خانم داعی پور در یک مصاحبه مطبوعاتی توضیح داد که «تا کنون ۳۰۰ هزار نفر از خواهران در بسیج آموزش نظامی و امدادگری و عقیدتی قرار گرفته اند و با برنامه ریزیهای به عمل آمده در شش ماهه اول سال جدید نیم میلیون نفر از خواهران در سراسر کشور آموزش نظامی و امدادگری را فراخواهند گرفت. وی افزود: دوره آموزش عمومی ۳ هفته به طول می انجامد و نیازی نیست که خواهران آموزش دیده به جبهه اعزام شوند زیرا دلیرمردان اسلام به طور فعال و گسترده حضور دارند و هر وقت مسئولین شورای دفاع ضرورت ببینند که خواهران باید حضور داشته باشند، خواهران اعزام می شوند. ولی فعلاً به کار گرفته نمی شوند و فقط در رابطه با امور فرهنگی و تبلیغاتی و پشتیبانی از خواهران استفاده خواهد شد.»

۲۸ فروردین ۶۵ یک زن به اتهام زنا و مشارکت در قتل شوهرش در قم سنگسار شد. زن مذکور را قبل از سنگسار در بستر خشک رودخانه ای در قم شلاق زدند. معشوق وی در همان روز در قم اعدام شد.

۱ اردیبهشت ۶۵ تشریه کار، ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق گزارش داد که «رژیم قصد دارد در راستای مبارزه با بی حجابی، اردوگاههای کار اجباری پدید آورد و بزعم خود از این طریق به مبارزه با بی حجابی برخیزد.» این روزنامه «نزول زن تا سطح بردگان و کنیزکان در دوران برده داری که وظیفه اش تربیت فرزند و ارضای تمایلات مردان و در یک کلام بردگی خانگی است» را محکوم کرد.

۱ اردیبهشت ۶۵ شورای هماهنگی نهادهای انقلاب اسلامی اعلام کرد که «جهت جلوگیری از فحشاء، منکرات، و بدحجابی طرحی مردمی با کمک ارگانها و نهادهای ذیربط» در دست تهیه است که بزودی نتایج آن اعلام می شود.

۳ اردیبهشت ۶۵ سمینار یکروزه «لبیک یا امام» مدیران و مربیان مدارس دخترانه تهران به منظور «ایجاد زمینه های لازم برای آموزشهای نظامی خواهران» برگزار شد. سید کاظم اکرمی وزیر آموزش و پرورش در این سمینار خطاب به زنان «بدحجاب» گفت «اینها غافل اند، از این که اگر آنان اسلحه فساد و فحشا تشکیل می دهند زنان بیدار و آگاه ما هسته های مبارزه لبیک یا امام تشکیل می دهند.»

۷ اردیبهشت ۶۵ هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی، در نماز جمعه اشاره به پیش نویس لایحه ای از جانب شورای عالی قضایی کرد که بزودی به مجلس خواهد آمد: «این لایحه در نظر گرفته است که اردوگاههایی در مناطقی در نظر بگیرند برای بازسازی خانمها و آقایانی که دچار مرحله ای از فساد اخلاق هستند.» وی ادامه داد که «اینها باید دو ماه، سه ماه، ۵ ماه، یکسال آنجا بمانند درس بخوانند و کار هم بکنند، خرجشان را هم باید خودشان در آنجا بدهند چون اینها از قشر مرفه هستند.»

۱۳ اردیبهشت ۶۵ هاشمی رفسنجانی در نماز جمعه به مقایسه دیدگاههای اسلام با شرق و غرب نسبت به نهاد خانواده پرداخت و با اشاره به خطراتی که از ناحیه غرب و شرق خانواده ها را تهدید می کند لزوم حفظ نهاد خانواده در جامعه اسلامی ایران را از این خطر جدی برشمرد.

۱۷ اردیبهشت ۶۵ هاشمی رفسنجانی به عنوان «نماینده امام در شورای عالی دفاع» از مراسم صبحگاه مشترک واحدهای بسیج مستضعفین سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دیدار کرده گفت «برای تربیت مربی خواهران در سراسر کشور نیاز به یک پادگان مستقل است که در صدد هستیم در آینده نزدیک آن را ایجاد کنیم.»

۱۸ اردیبهشت ۶۵ روزنامه قیام ایران گزارش داد که «ستاد اجرایی و برنامه ریزی تغییر بنیادی نظام آموزش و پرورش» سمیناری جهت برنامه ریزی برای زنانه - مردانه کردن آموزش و پرورش برگزار کرد. این نشریه اهداف این سمینار را بعنوان «گامی برای تحقق بخشیدن به توطئه مدرسه و دانشگاه نه، مکتب خانه آری» محکوم کرد.

۲۲ اردیبهشت ۶۵ سرپرست جدید کمیته های ورزشی بانوان کشور خانم طاهره طاهریان اعلام کرد که «برنامه اصلی ما تعمیم و گسترش ورزش خواهران در

مناطق محروم کشور است.»

۲۷ اردیبهشت ۹۵ دکتر غرضی مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در مصاحبه ای وضع بیمه اجتماعی زنان را تشریح کرده گفت «همسر بیوه شده تا زمانی که شوهر نکرده است می تواند مستمری بازماندگان را دریافت کند. همچنین فرزندان پسر تا ۱۸ سالگی و فرزندان دختر تا سن ۲۵ سالگی مشروط بر این که ازدواج نکرده باشند می توانند مستمری دریافت کنند. مادر تحت تکفل نیز مشروط بر این کسه مطلقه یا بیوه باشد می توان مستمری دریافت کند.»

۳۰ اردیبهشت ۹۵ موسوی خوئینی ها دادستان کل کشور در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت «به اعتقاد من برخورد مسأله بی حجابی را باید به عهده مردم گذاشت والا بنده گشت بگذارم، آیا با گشت گذاشتن این مسأله حل می شود؟ چند تا مامور بگذاریم تا موفق شویم؟ و در دادرها چقدر امکانات هست که زنان بدحجاب را به دادرها احضار کنیم. و این مسأله بدحجابی با شلاق حل نمی شود. باید به مردم اجازه داد تا نهی از منکر کنند و قانونی هم برایش تهیه بشود و این نظر من است و جنبه قانونی ندارد.»

۱۲ خرداد ۹۵ ستاد مرکزی کمیته انقلاب اسلامی طی اطلاعیه ای اعلام کرد پرسنل این نهاد از امروز «افراد بدحجاب و مصرف کنندگان البسه مبتذل» را دستگیر خواهند کرد. در این اطلاعیه آمده است که کمیته ها «مصمم هستند مبارزه خود را با افراد بدحجاب و مصرف کنندگان البسه مبتذلی که منقش به کلمات مستهجن لاتین و رنگها و مدلهای مبتذل است تشدید نمایند.»

۱۷ خرداد ۹۵ هاشمی رفسنجانی در نماز جمعه خطاب به «زنانی که به سختی حاضر به قبول پوشش اسلامی و حجاب هستند» گفت: «ما دشمن شما نیستیم و اگر می گوئیم جلوی شما را بگیرند به دلیل دوستی ما با شماست، نه این که دشمن شما باشیم. دل ما به خاطر اشتباهاتتان برای شما می سوزد، ضمن آن که ما اول سعی می کنیم با توضیحات لازم و کافی مسائل را برایتان بازگو کنیم.»

۲۲ خرداد ۹۵ رئیس سازمان بازرسی کل کشور حجت الاسلام مصطفی محقق داماد نظر خود را در مورد «بدحجابی و نحوه مبارزه با آن» چنین تشریح

کرد: «مسأله بی حجابی یا بد حجابی دارای ابعاد مختلف سیاسی - اقتصادی - اجتماعی - اعتقادی و فرهنگی است. در این زمینه باید با ظرافت و تانی کارهای تربیتی و فرهنگی سازنده بلند مدت برنامه ریزی شود. در غیر این صورت صرف برخورد قضایی نیز هر چند آثار آنی و گذرا داشته باشد در بلند مدت نتیجه مطلوب و دلخواه نخواهد داشت.

۲۲ خرداد ۶۵ روزنامه قیام ایران گزارشی از کنفرانس زن در ایران بعد از انقلاب، که توسط نهضت مقاومت ملی ایران در لندن برپا شده بود، منتشر ساخت. در این کنفرانس آن سو فر عضو کمیته ملی حزب سوسیال دمکرات و تاشا رجایی روزنامه نگار ایرانی سخنرانی کردند. خانم آن سافر از «عدم توجه شایسته جراید انگلیس و بخصوص انجمن حمایت زنان نسبت به وضع زنان در ایران» انتقاد کرد.

۲۵ خرداد ۶۵ سمینار سراسری مسئولین بسیج خواهران تشکیل شد: «این سمینار یک هفته ادامه خواهد داشت و مسئولین بسیج خواهران در رابطه با بیانات حضرت امام، ایجاد پادگانه های آموزشی مستقل برای خواهران و بررسی مسائل و مشکلات و برنامه های آینده بسیج با مسئولین واحد بسیج سپاه تبادل نظر خواهند کرد و در پایان تصمیمات لازم اتخاذ خواهد شد.»

۱ تیر ۶۵ سمینار دو روزه بررسی موقعیت و شخصیت زن در نظام جمهوری اسلامی با پیام آیت الله جنتی دبیر شورای عالی و سرپرست سازمان تبلیغات اسلامی در باشگاه دخانیات آغاز بکار کرد. مدیر عامل دخانیات طی سخنانی خطاب به زنان کارمند دخانیات که حضور داشتند گفت: «برخورد نادرست با زنان بی حجاب، یک برخورد مقطعی و مسکن است که عوارض و پیامدهایی را سبب می شود.»

۴ تیر ۶۵ حجت الاسلام محتشمی وزیر کشور در رابطه با نحوه برخورد با «اشاعه دهندگان فساد و فحشا» گفت: «این گونه افراد پس از برخورد ارشادی و تذکر چنانچه اصلاح نشوند، از بسیاری از امکانات دولتی از جمله استخدام محروم خواهند شد.»

۱۲ تیر ۶۵ یک زن ایرانی که شوهرش وی را کور کرده بود به حکم دادگاه شرع به عنوان قصاص یک چشم شوهرش را با قیچی درآورد. دادگاه شرع به

او اختیار داده بود که هر دو چشم شوهرش را درآورد. به نوشته گیهان (لندن) مقامات جمهوری اسلامی همچنین فاش ساختند که قطع انگشتان دست و سنگسار کردن در باره بسیاری از دزدان و مرتکبان امور غیر مشروع جنسی اعمال می شود.

۱۸ تیر ۶۵

روزنامه **اطلاعات** از عدم قبول مسئولیت برخی از مردان در قبال حجاب زنان افراد خانواده شان انتقاد کرد که «بعضی ها ماشین شخصی خود را برای محافظت با چادر می پوشانند ولی همسر و دختران خود را برای مصون ماندن از آسیبهای دشمنان، به حجاب اسلامی نمی پوشانند.» وظیفه دولت، به نظر **اطلاعات** این است که «احکام الهی را در این مورد اجرا کند و کسانی که مشمول حد هستند باید به شدت و قاطعیت و بدون ترحم مجازات شوند و عده ای مجازات آنها را ببینند تا حرمت احکام الهی نگاه داشته شود... از نظر قرآن، رواج دنیاپرستی و پیروی از شهوات یکی از عوامل شکست و انحراف نهضت های انبیاء بوده است فلذا باید با این عوامل خطرناک ضد انقلاب به شدت برخورد شود.»

۱۹ تیر ۶۵

یک زن در مازندران در معابر عمومی، چهار پاسدار را با اسلحه ای که زیر چادر حمل می کرد کشت. پاسداران و مسئولان کمیته های انقلاب در مازندران در تعقیب وی هستند. هیچکس از علل قتل پاسداران خبر ندارد.

۲۶ تیر ۶۵

احمد درگاهی سرپرست سازمان تربیت بدنی در اجلاس وزرای ورزش کشورهای غیر متعهد خواستار مبارزه با ورزشهایی نظیر وزنه برداری و کشتی زنان شده گفت «روح و هدف ورزش برای سلامتی و تناسب اندام و سازندگی است ولی این رشته ها وضع جسمی زنان را از حالت طبیعی خارج می کند و خاصیتی ندارد.»

۹ آذر ۶۵

همزمان با پنجمین روز از هفته بسیج «روز بسیج خواهران» دهها هزار تن از «خواهران» عضو پایگاههای مقاومت بسیج، در رژه ها و مانورهای نظامی و رزمی که به این مناسبت در سراسر کشور برپا بود شرکت کردند. در پایان رژه که با سخنرانی حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی ادامه یافته بود، قطعنامه ای در ۷ ماده قرائت شد که در آن بر ضرورت ادامه جنگ تا نیل به پیروزی

نهایی و بر حضور همیشگی زنان مسلمان کشور در صحنه های پشتیبانی از انقلاب تاکید شد و با اشاره بر ضرورت جایگزینی ارزشهای نوین انقلابی و اسلامی در خانواده و جامعه از ولایت فقیه و قائم مقام رهبری پشتیبانی مجدد شد.

حجت الاسلام خامنه ای رئیس جمهور و رئیس شورای عالی دفاع در دیداری که با گروهی از «خواهران» بسیجی داشت، حرکت نظامی «خواهران» را یک حرکت سمبلیک در جامعه و نقطه اوج ایمان توصیف کرد. همچنین وی تاکید کرد که پذیرفتن دفاع از اسلام از سوی زنان، در واقع پذیرفتن آن از سوی خانواده است.

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی و نماینده امام و سخنگوی شورای عالی دفاع نیز در سخنانی که در برابر لشگرهای سازمان یافته «خواهران» بسیجی در مقابل مجلس شورای اسلامی ایراد کرد اظهار داشت: «جامعه ای که یک میلیون نفر زن آماده دفاع داشته باشد، هر یک از این زنان در فامیل خود می توانند مشوق ده تن دیگر باشند.»

مهندس موسوی نخست وزیر در جلسه هیئت دولت مطالبی به همین مناسبت بیان داشت، وی گفت: «دولت در همه ابعاد اهمیت حضور زنان انقلابی کشور را در صحنه های مختلف احساس می کند.»

۲۵ دی ۶۵ مریم بهروزی نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی در سخنرانی پیش از دستور مجلس به حرکت اخیر رژیم ترکیه مبنی بر ممنوعیت حجاب در دانشگاههای این کشور اعتراض کرد و اظهار داشت: «من به عنوان نماینده زنان ضمن اعلام خرسندی و دفاع از حرکت بجا و ایستادگی خواهران آگاه ترکیه و همچنین برادران غیوری که برای حفظ حریم قرآن و ارج نهادن به استقلال فکری دختران قهرمان ترکیه و پاسداری از حقانیت اسلام به صحنه آمده اند، عمل ضد اسلامی سیاستگزاران ترکیه را محکوم می نمایم.»

طبق اطلاع دولت ترکیه اخیراً با صدور بخشنامه ای ورود دختران دانشجوی با حجاب اسلامی را به دانشگاههای این کشور ممنوع اعلام کرد که این بخشنامه واکنش شدیدی از سوی دانشجویان مسلمان این

کشور را در پی داشت و موجی از تظاهرات و اعتراضها دانشگاهها را فرا گرفت.

سفیر جمهوری اسلامی ایران در ترکیه در ملاقاتی که اخیراً با نخست وزیر این کشور داشت مشکل دختران دانشجوی ایرانی را در این مورد با او در میان گذاشت و خواست تا بر اساس قوانین سازمان آموزش عالی ترکیه که ورود دانشجویان خارجی را با لباس ملی شان مجاز می داند، دستور به رفع این ممنوعیت برای دانشجویان ایرانی دهد. در این رابطه نخست وزیر ترکیه ضمن تأکید بر اهمیت روابط فی مابین دو کشور، در این زمینه قول مساعد داد.

۳۰ بهمن ۶۵ کنگره سه ساله «زن و اسلام» امسال همزمان با سالروز تولد حضرت زهرا (س) در تهران تشکیل و به بررسی «تصویر و تدوین حجاب در اسلام» خواهد پرداخت. این کنگره از ۳۰ بهمن تا ۵ اسفند توسط سازمان تبلیغات اسلامی در تالار وحدت برگزار می شود و صاحب نظران، پژوهندگان و محققین مطالب خود را در زمینه موضوع کنگره طرح خواهند کرد. کنگره سه ساله زن و اسلام که هر سال همزمان با سالروز تولد حضرت زهرا (س) برگزار خواهد شد، در سال دوم به «حقوق زن در اسلام» و در سال سوم به موضوع «خانواده و ازدواج در اسلام» خواهد پرداخت.

در اولین جلسه کنگره زن و اسلام که پنجشنبه هفته پیش همزمان با سالروز میلاد حضرت زهرا (س) برگزار شد حجت الاسلام خامنه ای رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی طی سخنانی خواستار تبیین وظایف زن و مرد در قبال یکدیگر و نیز حدود روابط آنها در اسلام شد و سپس شرح مبسوطی از موقعیت کنونی و گذشته زن در جوامع مختلف ارائه داد. وی ضمن تأکید بر ضرورت مدرن کردن دیدگاه اسلام در این زمینه، اظهار داشت: «در جهان امروز که از زن به عنوان یک وسیله ابزار برای تأمین تمایلات شهوانی استفاده می شود لازم است دیدگاههای اسلام در مورد مسائل زن و مرد به ویژه پیرامون مسأله حجاب و روابط بین این دو جنس تدوین شود. وی برگزاری کنگره زن و اسلام را فرصت مناسبی برای طرح مسائل و دیدگاههای اسلام در مورد زن دانست و تأکید کرد که برای بررسی این مسائل

باید سلیقه های شخصی را کنار گذاشت و متن اسلام را بیان کرد.

۶ اسفند ۶۵ کنگره زن و اسلام با صدور قطعنامه ای در ده ماده به کار خود پایان داد. در این قطعنامه ضمن تأکید بر نقش پیروی جامعه از فطرت انسانی و تعالیم حیات بخش اسلام در آزادی و تکامل اخلاقی و اجتماعی تأکید شده که، سلامت روانی و اخلاقی جامعه تنها در گرو حاکمیت عفت و پاکی بر روابط زن و مرد و رعایت حجاب اسلامی است. و بانوان جهان اسلام و سراسر عالم به این دژ امن الهی دعوت شده اند. این قطعنامه همچنین با معرفی حضرت فاطمه (س) و زینب (س) و مریم و آسیه به عنوان بهترین الگوهای عقیدتی، اخلاقی، و رفتاری برای زنان جهان، هرگونه توطئه سیاسی - فرهنگی برای گسترش مدلها و الگوهای غربی و شرقی را خیانت به قشر مظلوم زن و کل بشریت اعلام کرده است.

در این قطعنامه حمایت قاطع کنگره از «خواهران» مسلمان و مظلوم در ترکیه، مصر، لبنان، عراق، افغانستان و دیگر «خواهرانی» که در راه تحکیم مبانی اسلام و گسترش حجاب مبارزه می کنند اعلام و «خواهران» مسلمان ایران خواهان تقویت و گسترش روابط با زنان مسلمان در دیگر کشورها شده اند. در بخش دیگری از این قطعنامه تصمیم جدی و برخورد مناسب با معدود غرب زدگانی که هنوز مروج آثار طاغوت و میراث جاهلیت رضاخانی هستند از مسئولین کشور تقاضا شد و کنگره از مسئولان آموزشی عالی تقاضای گسترش امکانات تحصیل خواهران در رشته مورد نیاز پزشکی، پرستاری، مامائی، معلمی و استادی نموده است. همچنین از اندیشمندان و صاحب نظران برای ریشه یابی عوامل فساد اخلاقی و اجتماعی درخواست فعالیت شده است.

۹ اسفند ۶۵ وزارت پست و تلگراف و تلفن با صدور اطلاعیه ای اعلام کرد که بمناسبت ولادت حضرت زهرا (س) و روز زن یکسری تمبیر یادبود در یک قطعه به ارزش ده ریال منتشر کرده است.

۱۶ اسفند ۶۵ نتایج بررسی آماری از جامعه زنان ایران با انتشار جزوه ای توسط مرکز آمار ایران اعلام شد. یک آمارگیری نمونه ای که از جامعه زنان ایرانی

در سال ۱۳۵۶ توسط مرکز آمار ایران صورت گرفته بالاخره پس از شش سال تأخیر چندی پیش به صورت نشریه انتشار یافت. در این آمارگیری میزان سواد، توزیع سنی ازدواج، وضعیت تأهل و مجرد، متوسط سن اولین زایمان، میزان باروری، نحوه تغذیه کودکان، تمایل به داشتن فرزند دختر یا پسر در جامعه زنان و نیز جوامع شهری و روستایی مورد بررسی قرار گرفته است.

بر اساس این گزارش، آمارگیری از باروری زنان ایرانی در سال ۱۳۵۶ از ۶۰۵۶ خانوار و ۴۹۳۲ زن واجد شرایط نمونه در سراسر کشور صورت گرفته است. نتایج این بررسی نشان می دهد که در سال مزبور ۵۰/۱ درصد زنان نمونه در مناطق شهری و ۴۹/۹ درصد مناطق روستایی مورد بررسی قرار گرفته اند. از کل زنان نمونه ۲۱/۸ درصد باسواد بوده اند که این نسبت در مناطق شهری ۴۰ درصد کل زنان شهری و در مناطق روستایی ۳/۵ درصد کل زنان روستایی را تشکیل داده است.

در سال مورد بررسی هنگام آمارگیری ۹۶ درصد زنان نمونه شوهردار و ۲/۹ درصد بیوه و بقیه طلاق گرفته و متارکه کرده بوده اند که سهم زنان شوهردار در جامعه شهری ۹۵/۲ درصد و در جامعه روستایی ۹۶/۸ درصد بوده است.

توزیع سنی زنان جامعه نمونه نشان می دهد که بیشترین سهم زنان ازدواج کرده در گروه های سنی ۲۰-۲۴ ساله و ۲۵-۲۹ ساله به ترتیب از ۱۸/۱ و ۱۷/۴ درصد می باشد که این میزان در جامعه شهری برای گروه سنی ۲۰-۲۴ ساله ۱۸/۲ درصد و در جامعه روستایی برای گروه های سنی مذکور به ترتیب ۱۷/۹ درصد و ۱۶/۴ درصد می باشد.

متوسط سن در اولین ازدواج در کل جامعه نمونه ۱۶/۶ بوده است که این میزان برای جامعه نمونه زنان شهری و روستایی به ترتیب ۱۶/۸ و ۱۶/۴ می باشد. همچنین متوسط سن در اولین ازدواج در کل جامعه نمونه برای زنان بی سواد و با سواد به ترتیب ۱۶/۳ و ۱۷/۵ بوده است که متوسط سن در اولین ازدواج برای زنان جامعه که تحصیلات دانشگاهی دارند ۲۲/۳ می باشد.

فعالیت‌های زنان ایران خارج از کشور

گزارشی از برنامه ۸ مارس در وین

روز جهانی زن امسال توسط کانون دموکراتیک زنان ایرانی در وین جشن گرفته شد.

برنامه ما با حضور بیش از ۲۰۰ تن آغاز شد و در قسمت اول پس از توضیح مختصری درباره تاریخچه روز جهانی زن و اعلام برنامه، فیلمی از فریده فرجام که در سال ۱۳۵۹ در ایران تهیه شده نمایش داده شد. فیلم درباره لغو قانون حمایت خانواده در ایران بود و در طی آن فریده فرجام با زنانی از اقشار مختلف جامعه مصاحبه نموده و نظرات آنان را راجع به لغو قانون حمایت خانواده و بخصوص حق داشتن چهار همسر قانونی برای مردان جویا شده بود. فیلم حدود ۲۰ دقیقه به طول انجامید. پس از فیلم یکی از اعضاء کانون، صحبت کوتاهی با حضار داشت که در طی آن شمه‌ای از چگونگی تشکیل و اهداف کانون را مطرح نمود و از کلیه زنان علاقمند دعوت به همکاری با کانون بعمل آورد.

سپس در طول تنفسی کوتاه تماشاچیان از نمایشگاه عکس و میز کتاب دیدن کردند و شام مختصری صرف نمودند.

پس از تنفس برنامه با تئاتر شیرین و فرهاد ادامه یافت. موضوع تئاتر جابجایی رله‌های زن و مرد در خانه بود. فرهاد که با مشکل بچه ناخواسته روبرو شده بود، برخلاف میل خود و با فشار شدید از طرف شیرین که معتقد بود بچه نانخور اضافی

برای اوست، مجبور به کورتاژ میشود و پس از اینکه با دردرس فراوان بالاخره خانم دکتر را راضی می کند و آدرس قابله ای را که کورتاژ غیرقانونی انجام میدهد، میگیرد توسط خانم قاضی بجرم قتل نفس قاتل تشخیص داده شده و محکوم میگردد.

تثاثر بدلیل غیر معمول بودن روابط در خانواده فرهاد و شیرین توجه حضار را بسیار جلب کرده و با استقبال فراوان آنان روبرو شد و چند تن از تماشاچیان زن که بعد از برنامه با ما گفتگو داشتند از ما تشکر کردند که با جابجا کردن رلها یکبار هم شده، اگرچه فقط روی صحنه مردها را با درد زنها آشنا کرده ایم!

ناگفته نماند که ما برای اجرای نقش فرهاد در این تثاثر به بسیاری از مردانی که در وین در تثاثرهای آماتور بازی می کنند مراجعه کردیم ولی ایشان حاضر به اجرای این نقش نشدند و ما ناچاراً یکی از دوستانی را که در هلند این نقش را در نمایشنامه اجرا کرده بود به وین دعوت کردیم تا در اجرای نمایشنامه ما را یاری دهد.

پس از نمایشنامه و صحبتی کوتاه درباره آن، قصه «تنهایی های نساء» قرائت شد و پس از آن موسیقی و آواز اجرا گردید که همانند سایر قسمتهای برنامه با استقبال فراوان حضار روبرو شد.

در مجموع برنامه کانون ما بمناسبت روز جهانی زن در وین با موفقیت فراوان برگزار گردید و بسیاری از حضار شرکت کننده با تشویق خود موجبات دلگرمی و اعتقاد هرچه بیشتر ما را براهمان بوجود آوردند.

بمنظور تداوم بیشتر ارتباط ما با زنان علاقمند شرکت کننده در برنامه، تاریخ و محل برگزاری سمیناری درباره کار خانگی که توسط کانون در ماه آوریل برگزار خواهد شد، با اطلاع حضار رسید.

در خاتمه لازم میدانیم از دوستان کمیته زنان هلند برای همکاری بی شائبه شان در جریان برگزاری برنامه با ما تشکر فراوان به عمل آوریم. به امید موفقیت و همکاری هرچه بیشتر تمامی کمیته های زنان ایرانی در خارج کشور.

کانون دمکراتیک زنان ایرانی — وین

گزارش کوتاهی از فعالیتهای «بیداری» در ارتباط با مسائل زنان پناهنده

در تلاشمان برای شناخت و برخورد به مشکلات و مسائلی که زنان پناهنده ایرانی در فرانسه با آن مواجه اند، در جلساتی که از ژانویه ۸۷ به ابتکار سیماد CIMADE و گاس GAS با حضور زنان پناهنده کشورهای متفاوت در سیماد برگزار شد شرکت کردیم. در این جلسات زنانی از کشورهای شیلی، ترکیه، آسیای جنوب شرقی، سری لانکا، اریتره، زئیر، چاد، و ایران شرکت دارند. به علاوه نمایندگان از جانب نهادهای مختلف فرانسوی که با مسائل پناهندگان مربوط می باشند حضور و شرکت دارند (سیماد CIMADE، عفو بین الملل Amnesty International و یکی از اعضای سندیکای مشترک C.G.T. OFPRA, CFDT)، در جریان جلسات منظم و ماهانه زنان کشورهای مختلف مسائل و مشکلات خود را در فرانسه، برای جمع مطرح نمودند. بحثها و گفت و شنودها که برای ما بسیار جالب و شنیدنی بود مسائل مشترکی را که همه زنان پناهنده با آن روبرو هستند برایمان روشن نمود. از اینجا فکر و ایده تشکیل یک انجمن زنان پناهنده در کشور فرانسه پا گرفت، بحث شد و اکنون در مرحله شکل گیری است. این انجمن در حقیقت خواهد توانست به مثابه محلی برای ملاقات و گفت و شنود بین زنان پناهنده همه کشورها در فرانسه تربیونی برای بیان خواستههای آنان و مرجعی برای تماس فعالتر نهادها و سازمانهای مسئول نقش قابل توجهی بازی کند. زنان فرانسوی شرکت کننده در این جلسات با برخورد فعال و صمیمانه خود به پیشرفت کار در همه مراحل کمک فراوان رسانیده اند و حضور آنان در انجمنی که در حال پا گرفتن است به گمان همه شرکت کنندگان در جلسات گروه تاثیر و اهمیت قابل توجهی دارد.

در ادامه این جلسات که رفته رفته به تجمع شکل گرفته ای از زنان پناهنده انجامیده بود از این گروه برای شرکت در گردهم آئی بین المللی پیرامون مسائل زنان پناهنده دعوت شد. این گردهم آئی که در نوع خود بی سابقه بود از جانب یک گروه کار بین المللی (متشکل از ۱۴ مؤسسه غیردولتی) سازمان داده شده بود و اهداف — رد و بدل تجربیات زنان پناهنده در کشورهای مختلف، بحث بر سر اقدامات انجام شده و مسائل حل نشده، و توجه دادن سازمانهای مسئول بین المللی به مسائل زنان پناهنده را که بیش از نیمی از جمعیت پناهندگان را در بر می گیرند — دنبال می نمود. گروه زنان پناهنده در پاریس بر اساس تقسیم کاری که از جانب سازمان دهندگان گردهم آئی انجام شده بود به بررسی و ارائه مقاله ای پیرامون مسئله تطابق فرهنگی زنان پناهنده کشورهای پذیرنده (با توجه به تجربه خویش در کشور فرانسه)

دعوت گردید. در این زمینه ۳ ماه بررسی و بحث در گروه صورت گرفت. پرسشنامه‌هایی تهیه گردید و زنان هر کشور از طریق پر کردن این پرسشنامه‌ها و مصاحبه با تعدادی زنان پناهنده هموطنشان نقطه نظرات نهائی خود را در گروه ارائه کردند. بر این اساس مقاله‌ای برای ارائه به گردهم‌آیی بین‌المللی ژنو (۱۹۸۸-۱۹۸۹) تهیه گردید که خانم لیلی بدخشان از جانب گروه زنان پناهنده آن را در این گردهم‌آیی ارائه نمود. انجمن ما، «بیداری»، علاوه بر شرکت فعال در تهیه این بررسی، مستقلاً نیز در گردهم‌آیی شرکت کرد. یک خانم ایرانی نیز از انگلیس در گردهم‌آیی ژنو حضور داشت و به این ترتیب گروه ایرانی حاضر در این مجمع توانست از حضور قابل توجهی برخوردار باشد. بحثهای این مجمع پیرامون مسائل آموزش، بهداشت، تطابق فرهنگی، کار و امنیت زنان پناهنده جریان داشت و برای ما بسیار جالب و آموزنده بود. در این ملاقات بین‌المللی، زنان پناهنده از کشورهای مختلف و نیز زنانی که به مناسبت‌های مختلف با مسائل زنان پناهنده مربوط می‌باشند و در میان آنها از جامعه‌شناسان و روان‌شناسان و حقوقدانانی که در این زمینه کار و بررسی کرده‌اند حضور داشتند. بحثها و ملاقاتها در فضایی دوستانه و صمیمانه صورت گرفت بسیار آموختیم و سعی کردیم مسائل زنان پناهنده ایرانی را نیز تا حد توان مطرح کنیم. در پایان گردهم‌آیی، کمیته‌ای برای ادامه فعالیتها تشکیل گردید.

«زن به عنوان «موجود اجتماعی» و نیز به عنوان «زن» تحت ستم است و رنج می‌کشد. مشکل می‌توان گفت که کدامیک از این شرایط بیشتر او را رنج می‌دهند.»

«او گوشت بیل. زن و سوسیالیسم»

مسئله زنان، مسئله‌ای تاریخی - جهانی است. در طول اعصار هرزنی علاوه بر موقعیت اجتماعی اش - «زن بودن» خویش، محرومیت‌ها، رنج‌ها و محدودیت‌های حاصل از آن را نیز به ناگزیر زندگی کرده است. هیچکس نمی‌تواند انکار کند که امروزه، در قرن بیستم، حتی در پیشرفته‌ترین جوامع، فرهنگ حاکم عمیقاً آغشته به ارزشهای مردسالار است و زنان این جوامع می‌باید برای کسب برابری دست به مبارزه بزنند. در کشور ما، اما، مسئله زنان با شدت و حدت خیلی بیشتری

مطرح است. در طی قرن‌ها حاکمیت استبداد و رواج جهل و سنت و مذهب حاکم، ارزش‌ها و فرهنگ «ضد زن» در تمامی سطوح جامعه ما ریشه دوانده‌اند و امروزه حاکمیت «مذهبی - استبدادی» عمق و دامنه حیرت‌آوری به سرکوب زنان بخشیده است. حجاب اجباری که تنها یکی از اشکال این سرکوب است، بنوعی نشانگر عمق هولناک آن نیز هست. قطع ریشه‌های این ستم و سرکوب، در گرو یک نبرد طولانی با ارزش‌های مستقر است، مبارزه‌ای که نمی‌توان آن را در مبارزه با اقدامات این یا آن حاکمیت و یا در مبارزه با رفتارهای مردان خلاصه کرد - گرچه طبعاً با آن پیوسته است - اما نباید فراموش کنیم که ما زنان خود محصول چنین فرهنگی هستیم و شاید گاه بیش از مردان مدافع ارزش‌های آن. این مبارزه، کار کوتاه‌مدت نیز نیست، کار سال‌ها و نسل‌هاست. اما هر سال فرصتی غیرقابل برگشت است و هر نسل می‌باید تمامی نیروی خود را به کار بندد و آنچه در همت دارد انجام دهد تا کار به جایی برسد و حرف دیگر آنکه، این مبارزه در درجه اول، کار خود ما زنان است.

اما ما زنان که تحت نام «انجمن بیداری زنان ایران» در فرانسه گرد هم آمده‌ایم چه می‌خواهیم و چه می‌کنیم؟

اهداف ما را می‌توان بطور خلاصه چنین بیان کرد:

- کوشش برای شناخت موقعیت و مسائل خود به عنوان زن و به عنوان زن ایرانی. یعنی تلاش در آگاهی به مسئله زنان در ژرفای خویش و شناخت مسائل زنان ایران که در گرو بررسی موقعیت زن در متن تاریخ و فرهنگ و ساختار جامعه ماست و طبعاً با کلی‌گوئی و الگوبرداری از جوامع دیگر حاصل نمی‌آید و موضوع فکر و کار جدی‌تری است.

- افشای سرکوب و ستم بر زنان ایران و ترسیم تصویری واقعی از چهره زن ایرانی در گوناگونی آن برای زنان و مردان فرانسه.

- شرکت در جنبش زنان فرانسه و شناختن این جنبش در تنوع آن.
- پرداختن به مسائل مطرح برای زنان ایرانی مقیم فرانسه، مشکلات آنان و کوشش در جهت راهیابی برای حل آنها.

لازم به گفتن نیست که تمام این فعالیتها در حد توان و امکانات ما صورت می‌گیرد. فعالیت ما در حقیقت دنباله فعالیت‌های «کمیته دموکراتیک زنان ایران» است که در سال ۱۹۸۴ به دنبال گردهم‌آیی برای برگزاری مراسم ۸ مارس تشکیل شد. ما با استفاده از تجربیات این کمیته دامنه فعالیت‌های خود را تا آنجا که در

توانمان بود گسترش دادیم و در هر یک از زمینه‌هایی که یاد شد، گام‌هایی برداشتیم. ما برخلاف روش‌های معمول تصمیم گرفتیم که همزمان با پیشبرد فعالیتهای خویش، بحث‌هایی را در جهت همفکری بیشتر ادامه دهیم تا زمانی که موفق شویم پلاتفرم کاملی ارائه دهیم. ما معتقد به تنوع و گوناگونی چشم اندازها در جنبش زنان هستیم و این واقعیت را امری مثبت ارزیابی می‌کنیم و بنابراین معتقدیم که گروه‌های مختلف که فعالیتهای گوناگون را با توجه به دیدگاه‌های خود در این زمینه دنبال می‌کنند می‌توانند در کادر مبارزه برای آزادی و برابری با یکدیگر همکاری و تبادل نظر داشته باشند.

اینک بیلان مختصری از فعالیت ما در طول سال ۸۷-۱۹۸۶:

• برگزاری سمینارهایی با شرکت چهره‌های فعال جنبش زنان فرانسه، به منظور آشنائی با تفکرات موجود در جنبش زنان، دو سمینار از این دست تا کنون برگزار شده است.

• برگزاری جلسات بحث و سخنرانی پیرامون موضوعات مورد بحث در جنبش زنان ایران. دو سمینار و سخنرانی از این نوع تا کنون برگزار شده است.

• نوشتن مقالات و شرکت در مصاحبه‌های رادیویی پیرامون موقعیت زن در ایران. سه مقاله در این زمینه تا کنون به چاپ رسیده و دو مصاحبه رادیویی صورت گرفته است.

• شرکت در جلسات مربوط به زنان پناهنده و تماس با سازمانها و موسسات مربوطه در جهت طرح مسائل زنان پناهنده ایرانی و کمک در جهت راهیابی برای حل آنها. از جمله این اقدامات می‌توان ملاقات با مسئول OFPRA و شرکت مداوم در جلسات زنان پناهنده در CIMADE را ذکر نمود.

ما خود می‌دانیم که می‌توان بیشتر و بیشتر و جدی‌تر کار کرد، و روشن است که همکاری و کمک زنان علاقمند مهمترین عامل پیشرفت کار است. پس لازم نیست تاکید کنیم که در انجمن بروی زنانی که به مبارزه برای برابری و آزادی زنان اعتقاد دارند و به فعالیتهایی که هدف ماست ارزش می‌گذارند، باز است و ما از هرگونه کمک، همکاری و تبادل نظر صمیمانه استقبال می‌کنیم.

«انجمن بیداری زنان ایران»

مارس ۱۹۸۸ - پاریس

انجمن فرهنگی زنان در لوس آنجلس بر آن است که سلسله بحثها و سمینارهایی

در باره زنان ایرانی برگزار کند. این جلسات بشکل دوره ای در زمینه مقوله های اجتماعی، روانی و ادبی برگزار خواهد شد.

برای شروع، این انجمن جلسه سخنرانی تحت عنوان «تحولات روانی و اجتماعی زن ایرانی» در روز ۱۲ مارچ برگزار کرد. سخنرانان خانم دکتر نهضت فرنودی، روانشناس درباره تحولات روحی و روانی زن ایرانی و خانم دکتر نیره توحیدی، استاد دانشگاه حول تحولات اجتماعی زن ایرانی سخنرانی کردند. سمینار دوم در تاریخ ۴ جون تحت عنوان «شناخت هویت زن ایرانی» برگزار گردید. در این جلسه دکتر فرنودی درباره چگونگی شکل گیری هویت در انسان در کل و مشخصاً هویت زنانه صحبت کرد. همچنین خانم فرشته داوران تحت عنوان تبلور هویت زنانه در رمان به ارائه مقاله خود پرداخت. در ابتدای این جلسه انجمن فرهنگی زنان نمایشی از تصویر و صدا از مصاحبه با چند زن ایرانی نشان داد. این مصاحبه ها که ۴ سال پیش در ایران تهیه شده بود بوسیله افراد انجمن بروی نوار بازسازی شده و همراه با نمایش اسلاید از نقاشی های زنان نقاش اجرا گردید. برگزاری دو سمینار دیگر حول مقوله «زن در خانواده» و «زن ایرانی در غربت» از سلسله سمینارهایی است که حول مسائل ملموس زنان ایرانی از طرف انجمن در دست تهیه است. همچنین برگزاری سلسله جلساتی حول مسائل زنان ایرانی در مهاجرت بصورت Workshops با شرکت زنان روانشناس و جامعه شناس در دستور کار قرار دارد.

هموطنان عزیز:

«انجمن فرهنگی زنان» تشکلی است از زنان علاقه مند به بررسی مسائل اجتماعی - فرهنگی از دیدگاه زنان.

زنان در این انجمن با ایدئولوژیهای متفاوت و اعتقادات مختلف و جایگاههای اجتماعی گوناگون در فضائی کاملاً دوستانه گرد هم می آیند و به بحث و گفتگو می پردازند. کار عمده این انجمن بحث و مطالعه و تبادل نظر در باره مقولات مختلف در ارتباط با زن می باشد. از دیگر فعالیت های این انجمن برگزاری برنامه های فرهنگی است که تا کنون چند نمونه ای از آن برگزار شده از جمله بزرگداشت پروین اعتصامی، نمایش دو فیلم، بازاندیشی نقش زن در ادبیات ایران که همه آنها مورد استقبال قرار گرفته اند. انجمن فرهنگی زنان تصمیم به برگزاری سمینارهایی دارد که موضوع بحث در آنها منطبق با مسائل روز زنان ایرانی خواهد بود.

انجمن فرهنگی زنان خواهان پیوند زنان علاقه مند است تا جهت پیشبرد این

اهداف با آنها همفکری و همیاری نماید.

لازم به توضیح است که «انجمن فرهنگی زنان» قبلاً تحت عنوان «انجمن دفاع از حقوق دموکراتیک زنان ایران» فعالیت میکرد. این انجمن پس از بررسی فعالیت‌های خود نام «انجمن فرهنگی زنان» را معرف گویاتری از اهداف خود دانسته است.

«انجمن فرهنگی زنان»

۸ مارچ ۱۹۸۹

۱۷ اسفند ۱۳۶۷

لطفاً برای مکاتبه با ما با این آدرس تماس بگیرید:

Iranian Women Cultural Association

P.O.Box 2631

Van Nuys, CA 91404

به اعدام زنان زندانی در ایران اعتراض کنیم!

هم میهنان عزیز!

در ماه مه گذشته جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران وابسته به سازمان عفو بین‌المللی اسامی ۱۰۳ نفر از زنان آزادی‌خواه را که هم‌اکنون در زندان‌های جمهوری اسلامی به سر می‌برند و خطر مرگ آنها را تهدید می‌کند، اعلام نمود. به دنبال اعلام این خبر، از جانب افراد و محافل مدافع حقوق بشر حرکات اعتراضی نسبت به اقدامات جنایتکارانه رژیم جمهوری اسلامی صورت گرفت. هفته گذشته روزنامه‌ی آلمانی «تایگت زایتون» از قول محافل خبری اعلام داشت که حکم اعدام ۸۳ نفر از افراد مذکور که حاضر به امضای توبه‌نامه و همکاری با رژیم نشده‌اند صادر شده و خطر جدی زندگی آنان را تهدید می‌کند. زنان ایرانی مقیم آلمان فدرال پس از پخش این خبر دست به تظاهرات گسترده‌ای علیه حرکات ضد بشری جمهوری اسلامی زدند.

جمهوری اسلامی در عرض ۱۰ سال حکومت خود ده‌ها هزار نفر از فرزندان مردم، از زن و مرد را به کام مرگ فرستاده است. زنان ایران از ابتدائی‌ترین حقوق انسانی خود محروم شده‌اند. حکومت ایران آنان را در زمره‌ی شهروندان درجه‌ی دوم و مهجورین قرار داده است. به غیر از زنانی که به خاطر ابراز عقیده و مخالفت با رژیم به جوخه‌های مرگ سپرده شده‌اند، تعداد زیادی از زنان نیز به علت بدحجابی و اتهام «فحشا» و «زنای محصنه» و «فساد اخلاقی» سنگسار و اعدام شده‌اند.

سنگسار ۱۷ زن در شهرهای مختلف در اردیبهشت ماه گذشته نمونه بارزی از وحشیگری لجام گسیخته حکومت ایران است. جنایاتی که در میهن ما جریان دارد قلب هر انسان آزاده‌ای را به درد می‌آورد.

با وجود تحریمی که از جانب رسانه‌های گروهی آمریکائی در قبال پخش اخبار این جنایات در ایران، جریان دارد، بر عهده‌ی تک تک ماست که اخبار این جنایات موخش را به گوش اطرافیان برسانیم و با تمام توان به آن اعتراض نمائیم.

انجمن فرهنگی زنان از شما دعوت می‌کند که فرم‌های اعتراضی را که به این منظور تهیه شده و در مجامع ایرانی پخش میشود امضا نمائید تا از طریق ارسال آنها به مراجع بین‌المللی بتوانیم در توقف اینگونه اعدام‌ها موثر باشیم. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه و دریافت فرم اعتراضی با ما با آدرس زیر تماس بگیرید.

انجمن فرهنگی زنان

۱۶ جولای ۱۹۸۹

لس آنجلس

اخبار شهر ونکوور کانادا -

هر نوع فعالیتهای زنان ایرانی در خارج کشور امری بسیار موثر و جوابگوی گوشه‌ای از احتیاجات و نیازهای زنان ما در ایران است.

در شهر ونکوور «کانادا» مدت یکسال است که رادیوئی بنام رادیو پژواک که هر هفته شنبه‌ها از ساعت ۹ - ۷/۳۰ صبح بمدت یکساعت و نیم برنامه دارد که تحت عنوان اخبار و برنامه زنان و برنامه فرهنگی که بمعده خود زنان فعال ایرانی مرقی و ضد ارتجاع تهیه و تدارک میشود. زنان ایرانی سعی دارند در برنامه رادیوئی خودشان هر هفته اوضاع و شرایط زن ایرانی را در ایران و در خارج بشکافند و بحث تئوریک بر سر ریشه‌های ستمکشی اجتماعی - تاریخی مطرح کنند. از زنانی که درگیر مسئله و یژه زنان هستند هم دعوت بعمل می‌آورند که نظراتشان را مطرح کنند.

خبر دیگر: کانون ایرانیان مقیم ونکوور که بمدت دو سال شروع به کار کرده که برنامه‌اش شامل برنامه‌های فرهنگی و صنفی و آموزش زبان فارسی است متشکل از جمع مرقی ایرانیان، اخیراً با بحث دامنگیری که در مورد مشکلات ستم کشی زنان بعمل آمد توانست کمیته مستقل زنان در شهر ونکوور در کانون ایرانیان برقرار شود که عدم وجود آن حس میشد. این مؤده‌ای بزرگ برای زنان این شهر است که زنان بتوانند از منشاء نابرابریهای جنسی و نیازهای زن امروز در طیف وسیعی فرهنگی -

اجتماعی و سیاسی روزمره دیالوگ داشته باشند. به امید موفقیت.

کتابیون شمس - ۲۰ جون ۱۹۸۹

ونکوور - کانادا

تنها صداست که می ماند

سخن، گوی جاودتی قدرت است که قرن‌ها در کوچه و بازار بدور از زنان محبوس در حجاب خانه نگاه داشته شده است. ما چه دلتنگ در سراها و پس کوچه‌های غبارآلود تاریخ به دنبال مادران خود می گردیم تا شاید چراغ راهی برایمان شوند، و چون آنها را می یابیم، چه تنها و خاموشند.

حال که به فضای تاریخ راه برده ایم، بر ماست که بر این گوی دستی کشیم و لب بگشائیم و باز فراتر، با ماست که در این گوی دستی ببریم و سخنی نه تنها از خود، بلکه از آن خود بگوئیم. اگر زبان کهنه ما را خوش نمی آید، چه باک اگر زبان خودانگیخته ای زائیدیم، زبانی عاری از طعم تلخ انقیاد و شیرین، چون رهائی.

باشد که دست کم فرزندان ما بدانند ما چه اندیشیده ایم، چه حس کرده ایم و چه انجام داده ایم. باشد که بدنبال پیشقراولان این راه، ما نیز سهمی در شکستن این سکوت هزاران ساله داشته باشیم و صدایمان در صفحات تاریخ بماند.

دوست دل‌بند، نشریه «فروغ» در پی آنست که فضائی برای زنان نویسنده، بخصوص نویسندگان جوان و بازتابی از تجربیات آنان باشد. برآنیم که نشریه را به معرفی ادبیات زنان اختصاص داده، آنرا در صورت امکان به شکل فصل نامه یعنی سه تا چهار شماره در سال منتشر کنیم.

بسیار علاقه مندیم که بتوانیم بیشتر صفحات نشریه را در اختیار نویسندگان جوان زن قرار دهیم. نویسندگان که بدون واژه از کم تجربگی و غیر متداول بودن موضوع نوشته شان «فروغ» را از خود دانسته با ما همکاری نمایند.

همچنین مشتاق آنیم که نویسندگان زن با تجربه تر نیز با فرستادن آثار خود بویژه نقدهای ادبی - هنری و یا بهر طریق دیگر که خود مناسب میدانند، ما را یاری رسانند.

اگر شعر، داستان، نمایشنامه و یا نقدی ادبی - هنری دارید، این گوی و این «فروغ».

نشریه «فروغ»

دوست عزیز

تعدادی از زنان ایرانی بر آن شدیم که در راه مبارزات زنان برای حقوق مسلم خود سهمی داشته باشیم. همانطور که می دانید یکی از کمبودهای چشمگیر در این رابطه مکتوبات در مورد مسائل زنان بوده و تحقیقات بنیادی در این رابطه کمتر از سوی زنان صورت گرفته است. لذا دست به کار تحقیقات زده و «گروه پژوهش زنان» را بنیاد نهادیم.

همزمان با کار تحقیقاتی در مورد وضع زنان در ایران و تئوری های موجود در جنبش جهانی زنان و ارائه آنها به جمع ایرانیان، در پی آنیم که آرشیوی تهیه نموده که هم به کار ما آید و هم به کار پژوهشگران دیگر.

باید اضافه نمائیم که کار ما به بررسی و ارائه مقالات در مجامع عمومی پایان نمی پذیرد و اجرای برنامه های فرهنگی به منظور آشنائی و اجرگذاری توانائی ها و مهارت های زنان در زمینه های هنری، آکادمیک، برنامه ریزی، مدیریت و غیره در دستور کار ما میباشد.

بر آنیم که ایرانیان اعم از زنان و مردان را با دستاوردهای گروه پژوهش زنان آشنا سازیم. امیدواریم در آینده بسیار نزدیک شما نیز فردی از افراد گروه پژوهش زنان بوده و در یکی از بخشهای فوق الذکر با ما همکاری نمائید.

گروه پژوهش زنان

واشنگتن — مارس ۱۹۸۹

فعالیت «کمیته موقت زنان ایرانی علیه اعدام» — برلن

بدنبال اخبار رسیده از خانواده های زندانیان سیاسی از ایران و تأیید و اعلام خبر توسط «شورای پناهندگان» (fluchtlingerrat) در ۲۰ آوریل ۸۹ مبنی بر در خطر بودن جان ۸۳ زندانی سیاسی زن، از جانب عده ای از زنان ایرانی مقیم برلن جلسه ای فراخوانده شد تا در خارج از کشور اقداماتی جهت جلوگیری از اعدام زنان زندانی بعمل آید.

در جلسه فراخوانده شده در روز ۲۲/۴/۸۹ تعداد ۶۵ زن ایرانی شرکت نمودند. در این نشست با توجه به فوریت موضوع تصمیم به تشکیل کمیته موقت زنان ایرانی علیه اعدام گرفته شد. کمیته فعالیت خود را در همان جلسه با تصمیم به صدور یک اطلاعیه مطبوعاتی آغاز نمود. در این اطلاعیه ضمن اعلام خبر، از یکسوا از تمامی نهادها و انسانهای آزادیخواه دنیا خواسته شد تا در دفاع از جان زنان زندانی محکوم به

اعدام بپاخیزند و از سوی دیگر ضمن محکوم کردن روابط اقتصادی دولت آلمان با جمهوری اسلامی از دولت آلمان خواسته شد تا به ۸۳ زن سیاسی که در خطر اعدام هستند پناهندگی سیاسی بدهد. با این آغاز و در پی آن کمیته زنان فعالیتهای زیر را جهت پیشبرد وظیفه ای که در برابر خود نهاده بود سازماندهی کرد:

— شرکت در تظاهرات «مارش سکوت» امنستی اینترنشنال در تاریخ ۲۵ آوریل که طی آن زنان ایرانی با پخش اعلامیه، تراکت و حمل پلاکارد به اعلام خبر و افشاگری پرداختند.

— ارسال اطلاعیه مطبوعاتی به تمام نهادها، مطبوعات و انسانهای آزادیخواه.

— شرکت فعال در تظاهرات اول ماه مه همراه با پخش اعلامیه های افشاگرانه در این زمینه، و جمع آوری امضاء در محکوم کردن رژیم جمهوری اسلامی و حمایت از خواست زنان کمیته مبنی بر پذیرفتن زنان در خطر اعدام بعنوان پناهنده سیاسی از طرف دولت آلمان.

— برگزاری میتینگ در تاریخ ۸ ماه مه در مقابل Rathaus Schoneberg (سنات برلین) که با همکاری گروهی از زنان آلمانی (Zنان Autonom) بمنظور اعمال فشار برای پذیرفته شدن خواست های مطرح شده از طرف کمیته توسط سنات برلین برگزار شد. از طرف برگزار کنندگان میتینگ — کمیته موقت زنان ایرانی علیه اعدام و زنان آلمانی مستقل — هیئتی مرکب از ۴ نماینده با نمایندگان زن احزاب AL (آلترناتیو لیست) و SPD (سوسیال دموکرات) در مجلس برلین به گفتگو و مذاکره نشستند. نمایندگان مزبور حمایت و پشتیبانی خود را از خواستهای کمیته مطرح کردند. بدنبال این حرکت و با حمایت نمایندگان زن احزاب SPD و AL شهردار برلن Momper نامه ای به دولت آلمان نوشت و ضمن آن خواستار دادن پناهندگی به ۸۳ زن زندانی سیاسی شده آمادگی برلین را برای پذیرفتن این زنان بعنوان پناهنده سیاسی اعلام نمود.

— در ۱۹ مه ۸۹ از طرف کمیته موقت زنان علیه اعدام و نمایندگان زن AL و SPD یک کنفرانس مطبوعاتی در سنات برلین فراخوانده شد. در این کنفرانس مطبوعاتی سه نفر بعنوان نمایندگان کمیته موقت در سه مورد بشرح زیر گزارش دادند:

۱ — موج جدید اعدام ها در ایران، وضع ۸۳ زن ایرانی در خطر اعدام.

۲ — وضعیت و شرایط زنان در جمهوری اسلامی.

۳ — رابطه اقتصادی - سیاسی - فرهنگی دولت آلمان در زمانی که موج جدید اعدامها در ایران شروع شده و همچنان ادامه داشت، محکوم کردن دولت آلمان در

این رابطه بعنوان نیرویی که به تثبیت جمهوری اسلامی کمک کرده و می کند و اعلام خواست « کمیته موقت زنان علیه اعدام » مبنی بر قطع روابط اقتصادی - سیاسی و فرهنگی دولت آلمان با جمهوری اسلامی و تحت فشار قرار دادن این رژیم با همه وسایل برای وادار کردن آن به قطع آدمکشی .

سپس یک زن ایرانی گزارشی از تجارب خود در زندان جمهوری اسلامی ارائه نمود. بدنبال آن گزارش یک زن ایرانی دیگر که عده ای از بستگانش را در زمان حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی از دست داده گزارشی تکان دهنده ارائه کرد که همه حاضرین در کنفرانس مطبوعاتی را تحت تأثیر قرار داد.

در خاتمه حاضرین به سؤالات خبرنگاران پاسخ دادند. این مصاحبه مطبوعاتی در رسانه های گروهی آلمان منعکس شد.

— در تاریخ ۸/۸/۸۹ از طرف کمیته موقت زنان ایرانی علیه اعدام نامه سرگشاده ای به گورباچف نوشته شد که در آن ضمن محکوم کردن مناسبات دولت شوروی با جمهوری اسلامی — ملاقات با رفسنجانی و مذاکره برای بستن قراردادهای جدید — و سکوت آن دولت در مقابل جنایتهای رژیم جمهوری اسلامی از آن دولت خواسته شد تا با قطع روابط خود با جمهوری اسلامی و اعلام موضع علیه جنایات این رژیم دولت ایران را تحت فشار قرار دهد.

کمیته موقت زنان همچنان به فعالیت خود ادامه میدهد. در آینده مجموعه فعالیتهای این کمیته بصورت بولتنی چاپ و نشر خواهد شد تا از سویی این تجربه در اختیار دیگران قرار گیرد و از سوی دیگر امکانی فراهم آید تا این تجربه مورد نقد قرار گرفته به بهبود کار کمیته کمک نماید. کمیته در فعالیتهای تا کنونی خود از پشتیبانی و حمایت بی دریغ جنبشها - نهادها و افراد مترقی برخوردار بوده است.

نامه ای از پاکستان

همراه با صمیمانه ترین درودها و آرزوی موفقیت برای شما در پیشبرد اهداف ارزشمندی که پیش روی خود قرار داده اید، ما جمعی از زنان ایرانی پناهنده که در حال حاضر در شهر کراچی پاکستان بسر می بریم، و از نوامبر ۱۹۸۸ « جمعیت دفاع از حقوق دمکراتیک زنان ایران » را تشکیل داده ایم با شما سخن می گوئیم.

دوستان! همانطور که می دانید رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی از بدو به قدرت

رسیدنش حمله و یورش به ابتدایی ترین حقوق زنان را در دستور کار خود قرار داد. در سایه سیاستهای قرون وسطایی این رژیم سیاه و ضد مردمی، زنان ایران عادی ترین و ابتدایی ترین حقوق انسانی خویش را از دست داده اند. همه حقوق آنان از حق کارکردن، حق درس خواندن، حق انتخاب همسر، حق نگهداری فرزندان و حق انتخاب لباس و... همه و همه مورد تجاوز و تعدی جمهوری اسلامی قرار گرفته است. علاوه بر اینها رژیم جنایتکار حاکم بر ایران برای ادامه حیات ننگین خود و بخاطر خاموش کردن هر فریاد حق طلبانه ای نیروهای مبارز و آگاه را به بندمی کشد، تحت شدیدترین شکنجه ها قرار می دهد و یا به جوخه های اعدام می سپارد. رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت دست به کشتار جمعی و وسیع زندانیان سیاسی زد که در میان آنان صدها زن مبارز و آگاه وجود داشتند و هم اکنون نیز خطر اعدام جان تعداد زیادی از زنان در بند میهنمان را تهدید می کند.

اینهمه ظلم و ستم که در حق زنان هموطنان روا داشته می شود به ما حکم می کند که هر کجا که هستیم صدای زن ایرانی باشیم و فریاد اعتراض او را علیه سیاستهای بغایت ارتجاعی و ضد بشری جمهوری اسلامی در سطح جهانی منعکس نماییم. سیاستهای قرون وسطایی و فشارهایی را که آخوندهای حاکم بر زنان روا می دارند افشا کنیم و در مبارزه علیه این رژیم آدمکش، از بشریت صلح دوست و آزادیخواه جهان و از کلیه نیروهای ترقی خواه و دموکراتیک استمداد طلبیم. ما در راستای انجام وظایف فوق این جمعیت را بنیان نهادیم. ما با اقدامات گوناگون از جمله برپایی مراسم، برگزاری نشستهای دوره ای منظم با شرکت زنان ایرانی مقیم کراچی، انتشار بروشور و ویژه نامه، صدور اعلامیه و اطلاعیه به زبانهای فارسی و انگلیسی، و توزیع انتشاراتمان در میان زنان و مجامع مترقی پاکستانی و دیگر نیروهای خارجی مقیم پاکستان و ارسال آنها به سازمانهای بشردوست جهانی و همچنین زنانی که موقعیت سیاسی، اجتماعی برجسته ای در جامعه پاکستان دارند (از جمله خانم بی نظیر بوتو) آنان را از مسمی که بر زن ایرانی می رود، مطلع سازیم.

قابل ذکر است از آنجایی که ایرانیان بطور موقت در کراچی اقامت نموده و نهایتاً به کشورهای دیگر مهاجرت می نمایند، اعضای جمعیت ثابت نبوده و از نیروی کافی برخوردار نیستیم. علاوه بر این از آنجا که منبع مالی ما را حق عضویت ناپیزی که اعضا می پردازند تشکیل می دهد، از این لحاظ در تنگنای شدید قرار داریم، بطوری که برای پیشبرد کارها ناچاراً از کمک هزینه پناهندگی دریافت از

UNHCR که حتی برای رفع نیازهای اولیه زندگی کافی نمی باشد، استفاده می نمایم. مسئله مهم دیگری که فعالیت ما را تهدید می کند عدم امنیت پناهندگان در پاکستان است. در این راستا به دلیل قرابت سیاسی رژیمهای ایران و پاکستان، هر گونه فعالیت سیاسی و دمکراتیک با مشکلات و خطرات جدی مواجه می شود و طبعاً ما نیز از این قاعده مستثناء نیستیم. دوستان!

علیرغم مشکلات و موانع گوناگون، از عشق به میهن و نفرت از رژیم زن ستیز و آزادی کش جمهوری اسلامی سرشاریم و برآنیم تا با عزمی استوار به وظایف انسانی و میهنی خود عمل نماییم. ما را در این راه یاری دهید!

ما بر این اعتقاد هستیم که یک شکل واحد و سراسری از زنان آزاده ایرانی مقیم خارج، بهتر می تواند در راه آرمان و اهداف زنان میهنمان مبارزه کند. بنا بر این بیایید در راه ایجاد چنین تشکلی گام برداریم. برای رسیدن به این اتحاد، یکپارچگی ما انجام حرکتهای اعتراض سراسری را در زمان و مکانهای مشابه پیشنهاد می کنیم.

باشد که این تلاش متحدانه و یکپارچه ما نمونه ای شود برای آنهایی که برای رهایی میهنمان می رزمند.

در انتظار دریافت کمکها، نشریات و اطلاع از تجربیات شما هستیم.

موفق باشید

جمعیت دفاع از حقوق دمکراتیک زنان ایران — پاکستان

۶ ژوئیه ۱۹۸۹

Mr. Jalal
c/o Zainuddin
Chaikh Advocate
B16 4th floor
Muree Heights Apt.
University Road
Karachi

۱۵ تیرماه ۱۳۶۸

متن نامه جمعیت دفاع از حقوق دمکراتیک زنان ایران به نخست وزیر پاکستان

حضور محترم نخست وزیر پاکستان خانم بی نظیر بوتو

ما اعضای جمعیت دفاع از حقوق دمکراتیک زنان ایران — پاکستان به شما و از طریق شما به مردم پاکستان بخاطر پیروزی در انتخابات پاکستان و پایان بخشیدن به

حکومت نظامی تبریک گفته و آرزوی موفقیت برای احیای دموکراسی و پیشرفت اجتماعی کشورتان را داریم.
بانوی عزیز!

رژیم خمینی که یکی از خون آشام ترین رژیمهای جهان است بعد از شکست سیاستهای جنگ طلبانه اش با کشتار زندانیان سیاسی در واقع از مردم ایران انتقام می گیرد. اکنون زندانهای ایران به حمام خون مبدل شده اند. بیش از ۵۰۰۰ زندانی سیاسی فقط در ماههای اخیر اعدام شده اند که تا کنون تعدادی از اسامی آنها به دستمان رسیده است. در میان این افراد نام تعدادی زن مبارز وجود دارد که تنها به خاطر دفاع از ایده پیشرفت اجتماعی بشریت اعدام شده اند. ما معتقدیم که این وظیفه هر انسان آزاده ای است که بر علیه این اعمال جنایتکارانه رژیم به اعتراض برخیزد و خواستار قطع کشتارها و آزادی تمامی زندانیان سیاسی در بند ایران گردد.

ما از حضور محترم شما بعنوان یک زن که متحمل سختیهای زیادی شده است و بعنوان نخست وزیر انتخابی کشور همسایه مان و بنام بشریت می خواهیم که کشتار جمعی زندانیان سیاسی توسط رژیم خمینی را محکوم نمایید. همچنین از شما تقاضا داریم ضمن محکوم نمودن قتل محمد رضا یکیند پناهنده ایرانی که توسط مزدوران جمهوری اسلامی در مقابل دفتر UNCHR کراچی روی داده است عاملین این ترور را تعقیب و مجازات نمایید.

ما از حضور محترم شما تقاضا می کنیم که امنیت پناهندگان سیاسی ایرانی را در کشور برادر پاکستان تامین نمایید.

جمعیت دفاع از حقوق دموکراتیک زنان ایرانی — پاکستان

آنچه برای ما رسیده

— کمیته دفاع از حقوق دمکراتیک مردم ایران
«بولتن دفاعی» - دوره دوم، شماره ۱

COM
P.O.Box 136
Audubon Station
New York, NY 10032

— «نامه مردم» شماره های ۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۵ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۶ - ۲۶۹.

Mardom Publication
P.O.Box 148
N. Bergen, N.J. 07047

— «رنجبر»، شماره های ۱۲، ۱۳ و ۱۴

Horlemann Publizistik
5463 Unkel
W. Germany

— «حقوق بشر». جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، برلن، بهار ۱۳۶۸ و تابستان ۱۳۶۸.

Liga Iran
P.O.Box 150 752
1000 Berlin 15
W. Germany

— «جمهوری خواهان ملی ایران»، شماره ۱۶، اسفند ۱۳۶۷،

شماره ۱۷، فروردین ۱۳۶۸

و شماره ۱۸، اردیبهشت ۱۳۶۸ (حاوی مقاله ای به قلم کتایون درویش تحت عنوان «ستم مضاعف و جامعه عقب افتاده»)، و شماره ۲۰، تیرماه ۱۳۶۸.

Republicans of Iran
P.O.Box 2277
Lawrence, KS 66045

— سیمرغ، شماره اول، بهمن ۱۳۶۷، شماره دوم، فروردین ۱۳۶۸، شماره سوم، تیر ۱۳۶۸، شماره چهارم و پنجم، مرداد و شهریور ۱۳۶۸

Simorgh Magazine
P.O. Box 2092
Canoga Park, CA 91306

— «نابرابری در زندگی، برابری در مرگ»، لیست اسامی ۱۴۰۰ زن شهید، ضمیمه شماره ۴۰ پیام کارگر.

— روشنائی، سال دوم، شماره ۷، خرداد ۱۳۶۸.
Rowshanai
P.O.Box 62
New York, NY 10185

— زن، شماره ۲، بهار ۱۳۶۸.

Zan Magazine
P.O.Box 17347
Encino, CA 91416

— آوازنان، مجموعه داستان، به قلم داریوش کارگر، ناشر و محل نشر ندارد، اسفند ۱۳۶۷.

— ایران شناسی، ویژه پژوهش تاریخ و تمدن و فرهنگ ایران و زبان و ادبیات فارسی، سال اول، شماره ۱، بهار ۱۳۶۸.

Iranshenasi
P.O.Box 30381
Bethesda, MD 20814

— مجسمه ها، مجموعه شعر، افسانه راکی (مهرآفرید)، بها ۱۵ فرانک

AFAI
Afsaneh
B.P.116
75663, Paris Cedex 14, France

— نشریه پویش،

Pooyesh
P.O.Box 57
195 22 Marsta
Sweden

— کاوشگر

Kavo Shgar
I.U.
P.O.Box 3016
New York, NY 10027

— زمان نو

c/o Bookmarks
265 Seven Sisters Rd.
London N4
U.K.

— «پرنده های کوچک بال طلایی من» و «زیرچادر

مادر بزرگ»، محسن حسام، انتشارات خاوران، پاریس، ۱۳۶۷.

— اندیشه رهایی — شماره ۹/۸

ISG
Postfach 31-11
3400 Gottengen
W. Germany

— از خفای «خود»، مجموعه شعر از م. رازین، انتشارات مزدا

Mazda Publishers
P.O.Box 2603
Costa Mesa, CA 92626

— «از قادی تا سرزمین خوار»، دو منظومه بلند از علیرضا زرین، ناشر

Alien Books
229 Denny Hall DH-20
University of Washington
Seattle, WA 98195
U.S.A.

— کتاب نیما، شماره ۲، زمستان ۱۳۶۷، «درباره حافظ»، بها معادل ۷ دلار، از
انتشارات کانون فرهنگی نیما:

Ketab-e- Nima
P.O.Box 81,
Reseda, CA 91335
U.S.A.

— داستانهای نو، با مقدمه جمال میرصادقی، بها ۶ دلار، نشر فارابی

Farabi Publishers
3/8 Bergen Boulevard
Palisades Park, N.J. 07650

— ایران نامه، مجله تحقیقات ایران شناسی، ناشر: بنیاد مطالعات ایران، سال هفتم، شماره ۳، بهار ۱۳۶۸، نشانی:

Iran Nameh
4343 Montgomery Ave. Suite 200
Bethesda, MD 20814

— سوسیالیسم، ارگان هسته اقلیت، سال دوم، شماره ۱۳، اردیبهشت ۱۳۶۸

Postfach Nr: 910963
3000 Hannover 91
West Germany

— سه حرف، مجموعه اشعار، انوشیروان آریاپور، تابستان ۱۳۶۸.

P.O.Box 298,
Van Nuys, CA 91408

— فروغ، معرفی ادبیات زنان، شماره اول، تابستان ۱۳۶۸، بها سه دلار

Forough,
P.O.Box 7448,
Culver City, CA 90233-7448

— چه باید کرد، نشریه سوسیالیستهای انقلابی، شماره ۱، بهمن ۱۳۶۷

BM S&R
London WC1N 3XX, UK

نشریات و کتابهای انگلیسی:

University of Utah Press
Salt Lake City, Utah 84112
Arabs and Nubians in New Halfa, by Muneeka Salem-Mardock

E.P.Dutton, 2 Park Ave., New York, N.Y. 10016
Female Warriors of Allah, by Minou Reeves.

Iran & Struggle
ISA
P.O.Box 419
New York, NY 11085

CARI News Bulletin (Campaign Against Repression in Iran)
BM CARI
London WC1N 3XX. U.K.

کتابفروشی ایران مرکز جامع کتابهای مربوط به ایران در خارج

IRANBOOKS

Persian & English books about Iran

کتابفروشی ایران

درواشنگتن

(301) 986-0079

مرکز بخش

- شراب نیشابور، رباعیات خیام، شاهرخ گلستان
- ایران در عصر پهلوی از مصطفی المونی (تا کنون پنج جلد منتشر شده)
- خاطرات و تألمات مصدق (ترجمه انگلیسی هم موجود است)
- دیوان حافظ شیرازی (از انتشارات زیبا - چاپ لندن - طلاکوب)
- آثار و ترجمه های استاد مهدی نخستین
- امیدها و ناامیدی ها از دکتر کریم سنجابی
- آینه عبرت از دکتر نصرالله سیف پور فاطمی
- الماس وریگ، درباره رضا شاه از معاش
- ایران حلقه مفقوده از حسن برمک
- انواع فرهنگنامه ها • انواع فرهنگنامه ها
- انواع کتابها برای آموزش فارسی برای انگلیسی زبانها
- و آموزش انگلیسی برای فارسی زبانها

کتابفروشی ایران همه روزه غیر از یکشنبه ها
از ۱۰ صبح تا ۶ بعد از ظهر باز است

8014 Old Georgetown Road
Bethesda, Maryland 20814, U.S.A.

بنیاد مطالعات ایران ایران نامه

مجله تحقیقات ایران شناسی
زیر نظر: داریوش شایگان

هیأت مشاوران: گیتی آذری، پسر چلکوسکی، راجر سیوری، ریچارد فرای، محمد جعفر محبوب،
مید حسن نصر، احسان یارشاطر

«ایران نامه» مجله ای است به زبان فارسی شامل مقاله های تحقیقی درباره فرهنگ و تمدن ایران، زبان و ادب فارسی، برگزیده ها، خاطرات معاصران، و اسناد تاریخی همراه با خلاصه هریک از مقاله ها به زبان انگلیسی، و نیز نقد و بررسی کتاب.

نخستین شماره «ایران نامه» در پائیز ۱۳۶۱ در واشنگتن، دی. سی. منتشر گردید و تاکنون در هر سال چهار شماره آن بی وقفه منتشر گردیده است.

نمونه ای از مقاله هایی که تا بحال در «ایران نامه» چاپ شده است:

محمد علی اسلامی ندوشن: شیوه شاعری حافظ	داریوش شایگان: سیر و سلوک هانری کرین
جلال خالقی مطلق: شاهنامه و موضوع نخستین انسان	جریم کلینتون: تراژدی مسراب
حمید دباشی: دیدگاهی بر افکار اجتماعی ملاصدرا	داریوش آشوری: نظریه غربزدگی و بحران تفکر در ایران
ذبیح الله صفاء: حماسه های تاریخی و دینی در عهد صفویه	احمد تقضلی: خواستگاری افراسیاب از اسپندارم
حشمت مؤبد: هزل و طنز و شوخی در شعر بهار	نادر نادریون: دو کفه «لفظ» و «معنی» در تراژدی شعر امروز
جلال مینبی: درباره سبقت تاریخی القاب و عناوین علما در شیعه	فرزانه میلانی: رومی از گذشته یا زن رویایی در آثار هدایت
محمد جعفر محبوب: زبان سعدی و پیوند آن با زندگی	صید حسین نصر: رابطه بین تصوف و فلسفه در فرهنگ ایران
شاهرخ مسکوب: منشأ و معنای عقل در اندیشه ناصر خسرو	احسان یارشاطر: کیش مزدکی

«ایران نامه» توسط «بسیار مطالعات ایران» منتشر می گردد.

بنیاد مطالعات ایران مؤسسه ای است غیر انتفاعی و غیر سیاسی که به منظور مطالعه و تحقیق درباره میراث فرهنگی ایران و نگاهیانی از آن و انتقال آن به نسلهای آینده تشکیل شده است.

برای اشتراک «ایران نامه» و کسب اطلاعات بیشتر
با نشانی زیر مکاتبه فرمایید:

Iran Nameh
4343 Montgomery Ave.
Suite 200
Bethesda, Md 20814
Tel: (301)657-1990

شرایط اشتراک «ایران نامه»:

در ایالات متحده آمریکا، با احتساب هزینه پست:

سالانه (چهار شماره): ۳۰ دلار برای دانشجو یا ۶۸ دلار برای مؤسسات ۵۵ دلار

برای سایر کشورها هزینه پست بشرح زیر افزوده می شود:

پست هادی: ۶/۸۰ دلار

پست هوایی: کانادا ۱۲ دلار اروپا ۲۲ دلار آسیا و آفریقا ۲۹/۵۰ دلار

IMAGE ART GALLERY

گالری تصویر

جایگاه ویژه برای ایرانیان و علاقمندان به هنر ایران

جست‌ترین کتابهای ایرانی

نوارهای
موسیقی و فیلم ایرانی

انجام همه گونه سفارش خفیه
صنایع دستی ایران
بازوبانی و سفارش

(818) 344-6494

18238 SHERMAN WAY,
SUITES 103& 104
RESEDA, CA 91335

ماهنامه ی سیمرغ، صدای حقیقت
ماهنامه ی سیمرغ، انعکاسی از واقعیت‌های گذشته و امروز
ماهنامه ی سیمرغ، صدای روزگار ما

سر دبیر: دکتر مرتضا میرآقنابی

مدیر: افشین نصیری

هر زمان نومی شود دنیا و ما

بی خبر از نوشتن اندر بقا

I would like to subscribe to SIMORGH Magazine: فرم اشتراک سیمرغ

Name: _____ نام فارسی:

Address: _____ آدرس:

City: _____

Six Months

☐ \$10⁰⁰

برای شش ماه :

One Year

☐ \$18⁰⁰

برای یک سال :

Simorgh Monthly Magazine

P. O. Box 2092

Canoga Park, CA 91306

(818) 346-3900

شما می توانید با یک تلفن، مشترک مجله ی سیمرغ بشوید.

PERSIAN HERITAGE FOUNDATION

AID TO AUTHORS AND TRANSLATORS FOR PUBLICATION OF THEIR WORK

The Persian Heritage Foundation grants annual awards of up to \$5000 in four categories, as an aid toward publishing:

1. Scholarly works dealing with Iranian humanities when they qualify as original research or synthesis of a high standard.
2. Translations of works of merit from Persian or other Iranian languages which conform to the required standards of accuracy and readability.
3. Critical editions of texts in Iranian languages.

Works in French and German in the above categories will also be considered.

Dissertations should be made "publishable" in book form and accompanied by two letters from scholars in the field expressing clearly that the work is suitable for *publication* in the form submitted.

The granting of awards is administered by The Society for Iranian Studies and Columbia University's Center for Iranian Studies. The deadline for 1990 is March 1, 1990. Two copies of the final, edited manuscript, ready for printing in every respect (including introduction and notes if pertinent), should be sent to:

Committee on Awards
Persia Heritage Foundation
450 Riverside Drive, No. 4
New York, N.Y. 10027

nimeye~digar

Persian Language Feminist Journal

No. 10, Winter 1990

In This Issue

Valentine Moghadam, "Women, Work, and Ideology in Islamic Republic of Iran"

Nayerreh Tohidi, "The 'women question' and Intellectuals over the past decades"

Fereshteh Davaran, "*Dar Hazar* and problems of writing in 'singular first person'"

"Remembering the Revolution", Memoirs, Pictures and Conversations.

Mehrnoosh Mazarei, "The Road"

Jamileh Nedai, "Feeling a Stranger"

Plus poems, archives, chronology, reports from Iranian women's activities abroad.

Price: \$6.00/ £ 3.50

Subscription rates for four issues: Individuals: \$24.00

Institutions: \$48.00

**All Correspondence to NIMEYE DIGAR, P.O.Box 1468,
Cambridge, MA 02238, U.S.A.**

